

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiæ Moralis Emendatæ Appendix In LXXIX. Propositiones A Summis Pontificibus olim damnatas

[Verlagsort nicht ermittelbar], circa 1680

De Concupiscentia Et Ejus Motibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40408

NOTA VIII.

1. **P**rima harum Propositionum desumpta videtur ex eodem capite VII. libri de Peccato Originis sub finem, ubi Baius rationem cur originale parvulo imputetur, petit ex eo, quod illi, si non actu, saltem habitu dominetur, sic ut non gerat contrarium mentis affectum. Quod falsum est, quia imputari non potest sine respectu ad voluntatem actualem, ut jam supra dictum est, & tamen Baius negat. Vide sis etiam cap. XVII. in fine.

2. In altera (quam equidem apud Baium non inveno, cum fortè sit alterius Assertoris) excedit ista exaggeratio voluntatis habitualis in parvulo non baptizato: quasi nimirum per illum parvulus habitu voluntatis ita comparatus sit, ut mox ac utitur ratione, prorumpat in actuale Dei odium, ejusque blasphemiam, ceteraque id genus horrendissima & omnium gravissima peccata: quod nemo alius unquam finxit. Aversam quidem à Deo, & ad bonum commutabilem conversam, voluntatem gerat ille: sed ad Dei odium, ad blasphemiam, ut mox prorumpat, quid necesse?

PROP. DAMN.

VII. **N**emo præter Christum est absque peccato originali: hinc B. Virgo mortua est propter peccatum ex Adam contractum, omnesque ejus afflictiones in hac vita, sicut & aliorum justorum, fuerunt ultiones peccati actualis, vel originalis. Est 73.

VIII. Omnes omnino afflictiones justorum, sunt ultiones peccatorum ipsorum: unde Job, & Martyres, quæ passi sunt, propter sua peccata passi sunt. Est 72.

NOTA IX.

Damnatur hæc Propositiones, ait Suarez, quia in primis temerè in iis dictum est, omnes afflictiones Justorum & Martyrum fuisse ultiones peccatorum suorum. Deinde quia in hoc æquiparatur B. Virgo ceteris sanctis; & quidem quasi in dubium revocando, an non habuerit peccatum actuale. Non autem damnatur prima propter nudam assertionem de Conceptione B. Virginis in originali peccato. Ita ille: nec verbum addo, nisi quod nec has sententias inveniam in Baio.

PERTINENS.

Quod hic Suarez notat, in hisce propositionibus censuratis contineri subinde partem aliquam à censura immunem, ideo est, quia Pontifices censurabant propositiones istas, planè ut erant à delatoribus oblatae: sed jam supra in aliis Thesibus monuimus, propositiones morales à nobis oblatae INNOCENTIO XI. per censores ab illo constitutos variis in locis mutatas fuisse, sublataque inde eas partes quas nolent censuræ obnoxias. Quod serid posteros monitos volumus.

DE CONCUPISCENTIA ET EJUS MOTIBUS.

PROP. DAMN.

I. **C**oncupiscentia in venatis relapsis in peccatum mortale, in quibus jam dominatur, peccatum est, sicut & alii habitus pravi. Est 74.

NOTA X.

1. **N**eque hæc reperitur apud Baium, neque penè ulla (quod semel monere satis sit) earum quæ in Bulla sequuntur post numerum LX. Memini vidiſſe Romæ exemplar harum

harum Propositionum vetus MS. in quo priores dicebantur è libellis excerptæ , posteriores verò tales quæ vulgò circumferrentur , fortè in Thesibus , &c.

2. Pendet tamen eadem à Superioribus. Si namque idè Concupiscentia in non renatis peccatum sit , quia dominatur illis , nec hi contrarium gerunt voluntatis arbitrium ; jam etiam in renatis peccatum eam esse oportet , ex quo iterum per relapsum iis dominatur , nec amplius ipsi contrarium voluntatis arbitrium habent.

P R O P. D A M N.

II. *C*oncupiscentia , sive lex membrorum , & prava ejus desideria , quæ invitè sentiunt homines , sunt vera legis inobedientia. Est 51.

III. Prava desideria , quibus verè non consentit , & quæ homo invitè patitur , sunt prohibita præcepto , Non concupisces. Est 50.

IV. Motus pravi concupiscentiæ sunt pro statu hominis vitiatè , prohibiti præcepto , Non concupisces. Unde homo dissentiens & non consentiens , transgrediur præceptum , Non concupisces , quamvis transgresso in peccatum non deputerur. Est 75.

V. Quamdiu aliquid concupiscentiæ carnalis in diligente est , non fatit præceptum , Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Est 76.

N O T A X I.

I. *P*rimam harum Propositionum tradit Baius l. de Peccato Originis cap. XV. ut patet ex ipso capituli titulo. Ubi si dixisset , concupiscentiam seu legem membrorum , repugnare legi , esse contra legem , aut quid aliud his simile ; rectè utique locutus esset : sic enim loquitur Apostolus , dicens eam repugnantem legi mentis ; item , carnem concupiscere adversus spiritum : unde etiam concupiscentia non est ex Deo , sicut alius testatur ; eamque idem diligi vetat , cum ait , nec mundum diligendum , nec ea quæ in mundo sunt ; in mundo autem esse declarat triplicem illam concupiscentiam : quin & eandem odisse & impugnare præcipimur , quia spiritus concupiscere debet adversus carnem.

2. Verum malè locutus est , cum dicto cap. & sequenti contendit , concupiscentiam vocandam esse veram legis inobedientiam , quod neque Apostolorum quisquam nec Patrum dixit , uti patet ex testimoniis quæ ipse allegat. Nec verò quisquam jure dicere potuit. Inobedientia enim non est , si nemo sit inobediens. Atqui dum peccatum quod habitat in nobis , operatur nobis resistentibus malum , nullus est inobediens (non nos , quia non ego operor illud , ait Apostolus : neque ipsum peccatum seu concupiscentia , quæ ipsum malum juxta eundem operatur ; quia non est legi Dei subiecta , neque legis ullius capax :) ergò nulla est legis inobedientia.

3. Si autem juxta Apostolum non ego operor illud malum (pravorum desideriorum , quæ invitè patior) sed quod habitat in me peccatum ; igitur propriè & in rigore prohibita non sunt , sic nimirum ut sint vera legis inobedientia , ut voluit Author : non magis quam prohibita sint quæ bruta faciunt , quæque si ab homine fierent , peccata forent , ut vagus concubitus , &c. Quamquam respectu hominis nondum lapsi omnia prava desideria prohibita fuerunt : quia quæcumque talia in ipso facta essent , ipsemet illa operaturus erat , non autem habitans in ipso peccatum , quod nullum fuit. Et hoc sensu quandoque SS. Patres locuti videntur : dicentes etiam , legem Dei per lapsum hominis non esse mutatam , quod quidem verum est : sed hoc mutatum est , ut quod antea ipse homo operatus fuisset , jam non ipse operetur illud , sed quod habitat in ipso peccatum. Porro secundam hanc Propositionem tradit Baius eod. lib. cap. XI.

3. Hinc autem collige , quàm in primis malè dicat Propositio inter has tertia , Hominem talia sentientem nec consentientem , transgredi præceptum : sed pejus adhuc quod sequitur , nempe hanc transgressionem in peccatum non deputari ; qui modus loquendi non poterat fidelium

fideliū aures non offendere, ex quo Sectarii eādē phraſi hæreſes quaſdam ſuas exprimere ſueverant. Nec ab ſimili ratione quarta quoque Propoſitio reſutatur, de præcepto diligendi Deum ex toto corde: quā nimirum fideliū auribus denuò error ille ingeritur, quaſi veram legis inobedientiam is admitteret, quem ampliùs & perfectiùs Deum diligere adhuc veat, illud quod habitat in ipſo peccatum.

P E R T I N E N S.

Reſtè quidam modernorum adſtruit, eum qui merè ad evitandam incontinentiam, nulloque amore proliſ aut juſtitie maritaliſ, conjugi commiſcetur; reverà obſequi concupiſcentie, eique ſuccumbere. Peccatum id veniale eſſe, aſſerit diſertè omniſ ſtoſ delibatus Patrum, poſt Apoſtolum idem concedentem ſecundùm indulgentiam, quæ eſt de venialibus, ait, S. Thomas. Neminem Sancto- rum id diſertè negare, probavit Theologus eruditus, qui nuper in Theſes ſuas de uſu Matrimonii congeſſit quidquid ex antiquitate pro ſententiâ ſua noſtra contraria potuit. Et tamen ne in ſpeciem quidem ullum veterum teſtimonium attulit, quo antiquiſſima illa veritas negaretur. Probavit dumtaxat, pro remedio incontinentie iniri conjugium poſſe: quod ultro illi dederamus. Conſequentiam quam inde facit, mox expendemus.

D E L I B E R T A T E E T N E C E S S I T A T E.

P R O P. D A M N.

- I. **Q**uod voluntariè fit, eſt neceſſitate fiat, liberè tamen fit. Eſt 39.
II. Libertatiſ modus qui eſt à neceſſitate, ſub libertatiſ nomine non reperitur in ſcripturis, ſed ſolum libertatiſ à peccato. Eſt 41.

N O T A X I I.

1. **Q**uod voluntariè fit, eſt neceſſitate fiat, haud dubiè fit aliqua libertate, nimirum quam vocant à coactione, ſeu eſſentialem voluntati: & hoc pacto ſuſtineri poſſet Propoſitio. Sed Baius ultra tetendit, & libertatem à neceſſitate quæ propriè eſt libertas, nimium elevavit; quam ideò lib. de Libero Arbitrio cap. V. libertatem vocat impropriè & ſecundùm analogiam: omnemque vim facit in ſolâ libertate à ſervitute peccati, tamquam propriè dictâ & Evangelicâ libertate. Hinc cap. IV. dicit, *Angelos felici quâdam neceſſitate conſtrictos, Deum atque juſtitiam immobiliter diligere*: & tamen poſteâ cap. VI. eorſdem liberrimos vocat, etiam in eo quod juſtitiam diligunt. Quibus verbis ſatis tradit Propoſitionem præſentem.

2. Alteram verò addit cap. VII. à medio ad finem: in qua ruruſ ſpirat idem faſtidium libertatiſ à neceſſitate præ libertate à ſervitute peccati: innuitque priorem illum modum libertatiſ, nimirum à neceſſitate, ideò ſolum ſuſcipiendum & defendendum, ut obviam eatur hæreticis, omnia ex neceſſitate evenire contendentiſ. Saltem nuſquam toto illo libro dictum modum libertatiſ requirit ad merendum & demerendum. Notabilia ſunt hæc ejus verba C. VIII. Nam licet, inquit, Doctores Catholici adverſus hæreticos liberum arbitrium ſæpius in eo intellexerint, quod poſſit omittere id quod facit, hoc eſt, in eo quod in ſuiſ actionibus nulla ſit neceſſitate conſtrictum, ſicut etiam intellexerunt Philoſophi, qui poſteriorē libertatiſ modum, qui nobiſ non niſi per Chriſtum contingit, ignoraverunt: attamen Auguſtinuſ, ſecutuſ Evangelium, etiam liberum arbitrium in eo intellexit, quod nulliſ extraneæ poteſtatiſ ſervituti eſſet obnoxium, ſive in poteſtate haberet id quod agit, omittere, ſive non. Ita ille: conformiter iſ, quæ jam diximus.